COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 1.10.2025
COM(2025) 582 final

2025/0310 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii, cu privire la decizia participanților la Înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru aeronave civile în ceea ce privește clasificarea riscului debitorilor în cadrul operațiunilor *de minimis* care implică aeronave agricole

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii, în ceea ce privește clasificarea riscului debitorilor în cazul operațiunilor cu o valoare a contractului de export mai mică de 5 milioane USD (operațiunile *de minimis*) care implică aeronave agricole în temeiul Înțelegerii sectoriale privind creditele la export pentru aeronave civile (denumită în continuare „Înțelegerea sectorială privind aeronavele” sau „ISA”), în cadrul Acordului privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”).

Propunerea vizează modificarea normelor stabilite în ISA în ceea ce privește stabilirea prețului susținerii oficiale pentru o operațiune care face obiectul ISA, în special a procedurilor de clasificare a riscului debitorilor. ISA prevede că participanții la ISA trebuie, înainte de orice utilizare a unei clasificări alternative sau noi a riscului debitorilor, să solicite o actualizare a listei clasificărilor de risc ale debitorilor. Având în vedere sarcina administrativă semnificativă pe care o implică această cerință, Secretariatul OCDE a propus, la 30 iulie 2025, modificarea ISA prin excluderea operațiunilor *de minimis* care implică aeronave agricole din procesul de clasificare a riscului debitorilor. Prezenta propunere prevede acceptarea modificării propuse.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

Acordul este un „acord tacit” („gentlemen's agreement”) între Uniune, SUA, Canada, Japonia, Coreea, Norvegia, Elveția, Australia, Noua Zeelandă, Turcia și Regatul Unit (denumiți în continuare „participanții”), având ca scop punerea la dispoziție a unui cadru pentru utilizarea ordonată a creditelor la export care beneficiază de susținere oficială. În practică, aceasta înseamnă stabilirea unor condiții echitabile (în baza cărora concurența să fie bazată pe prețul și pe calitatea produselor și serviciilor exportate și nu pe condițiile financiare oferite), precum și acționarea în sensul eliminării subvențiilor și a denaturărilor comerțului asociate creditelor la export care beneficiază de susținere oficială. Acordul a intrat în vigoare în aprilie 1978 și are o durată nedeterminată. Acordul este integrat din punct de vedere administrativ în OCDE și primește sprijin din partea Secretariatului OCDE, dar nu este un act al OCDE[1].

Unele dintre normele prevăzute în acord sunt specifice sectorului și sunt detaliate în anexele sectoriale la acord, denumite „înțelegeri sectoriale”. ISA constituie anexa III la acord și are scopul de a oferi un cadru pentru utilizarea previzibilă, coerentă și transparentă a creditelor la export care beneficiază de susținere oficială pentru vânzarea sau pentru închirierea aeronavelor și a bunurilor și serviciilor menționate la articolul 4 litera (a) din ISA. ISA urmărește să promoveze condiții de concurență echitabile pentru astfel de credite la export. ISA a intrat în vigoare la 1 februarie 2011.

Acordul și ISA au fost transpuse, devenind astfel obligatorii din punct de vedere juridic în Uniune, prin Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011[2]. Revizuirile clauzelor și condițiilor acordului sunt încorporate în legislația UE prin acte delegate în conformitate cu articolul 2 din regulamentul respectiv.

---

1 Conform definiției de la articolul 5 din Convenția OCDE.

2 Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE (JO L 326, 8.12.2011, p. 45).

2.2. Participanții la înțelegerea sectorială privind aeronavele și procesul decizional

ISA numără unsprezece participanți (denumiți în continuare „participanții la ISA”), și anume, Australia, Brazilia, Canada, Coreea, Elveția, Japonia, Norvegia, Noua Zeelandă, Regatul Unit, Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană[3].

Comisia Europeană reprezintă Uniunea în cadrul reuniunilor participanților, precum și în cadrul procedurilor scrise de luare a deciziilor de către participanții la ISA. Deciziile privind toate modificările acordului se iau prin consens.

2.3. Actul avut în vedere al participanților la ISA

Actul avut în vedere vizează modificarea procedurilor de clasificare a riscurilor, astfel cum sunt prevăzute în apendicele II secțiunea 1 din ISA. Apendicele II stabilește procedurile care trebuie utilizate la stabilirea prețului susținerii oficiale pentru o operațiune care face obiectul ISA. În secțiunea 1 sunt stabilite procedurile de clasificare a riscurilor.

Participanții la ISA au convenit asupra unei liste de clasificări ale riscurilor pentru debitori. Aceste clasificări reflectă ratingul de credit negarantat de rang prioritar asociat debitorilor, folosind o scală de rating comună, cum ar fi cea a agențiilor de rating de credit.

Apendicele II secțiunea 1.II la ISA prevede că orice participant la ISA trimite Secretariatului OCDE, înainte de orice utilizare a unei clasificări alternative sau noi a riscurilor, o cerere de actualizare a listei clasificărilor de risc pe baza unei clasificări alternative sau noi a riscurilor. Această procedură s-a dovedit, în general, a fi împovărătoare din punct de vedere administrativ.

În conformitate cu normele actuale, participanților la ISA în cadrul operațiunilor *de minimis* li se permite să omită actualizarea listei de clasificare a riscurilor clasificând debitorul în categoria de risc „8”. Această opțiune pare însă excesiv de strictă.

În acest sens, Secretariatul OCDE a transmis participanților la ISA, la 30 iulie 2025, o propunere de aprobare prin procedură scrisă până la 3 noiembrie 2025 pentru a modifica textul ISA și pentru a oferi mai multă flexibilitate în ceea ce privește procesul de rating al debitorilor în cadrul operațiunilor *de minimis* care implică aeronave agricole, care reprezintă 89 % din totalul operațiunilor *de minimis* angajate între 2011 și 2023. Prezenta propunere prevede că, pentru astfel de operațiuni, participanții la ISA nu ar trebui să solicite actualizarea listei clasificărilor de risc, ci ar fi liberi să aplice clasificarea pe care o consideră adecvată fără a trebui să clasifice debitorul în categoria de risc „8”, care este prea strictă.

3. POZIȚIA CARE TREBUIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Procesul de clasificare a riscurilor necesită o perioadă semnificativă de timp pentru Secretariatul OCDE. De asemenea, el este împovărător din punct de vedere administrativ pentru participanții la ISA. În plus, trebuie remarcat faptul că peste 99,9 % din propunerile *de minimis* prezentate începând cu 2011 au fost acceptate fără contestații.

Având în vedere cele de mai sus, UE sprijină propunerea de modificare a ISA prin simplificarea procesului de clasificare a riscurilor pentru operațiunile *de minimis* care implică aeronave agricole.

Prin urmare, se recomandă ca Uniunea să sprijine, în cadrul procedurii scrise a participanților la ISA, propunerea de a exclude operațiunile *de minimis* care implică aeronave agricole din procesul de clasificare a riscului debitorilor, în conformitate cu anexa la prezenta propunere.

[3] Participanții sunt în mare măsură aceiași ca în cadrul acordului, cu diferența că Brazilia este participant la ISA, dar nu și la acord, în timp ce Turcia nu participă la ISA, dar participă la acord.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temei juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”.

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumente care nu au efect obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”[4].

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Actul avut în vedere are vocația de a influența în mod decisiv conținutul legislației UE, și anume Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului. În acest sens, articolul 2 din regulamentul menționat prevede că „Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 3, pentru a modifica anexa II ca urmare a modificării orientărilor convenite între participanții la acord”. Aceasta include modificări ale anexelor la acord.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temei juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau cuprinde două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, pe când celălalt obiectiv sau element are mai degrabă caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, și anume cel impus de obiectivul sau elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la creditele la export, care se încadrează în domeniul de aplicare al politicii comerciale comune. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 207 din TFUE.

4.3. Concluzie

Este necesar ca temeiul juridic al deciziei propuse să fie articolul 207 alineatul (4) primul paragraf din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

---

[4] Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

2025/0310 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii, cu privire la decizia participanților la Înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru aeronave civile în ceea ce privește clasificarea riscului debitorilor în cadrul operațiunilor *de minimis* care implică aeronave agricole

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Orientările cuprinse în Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”), inclusiv orientările cuprinse în Înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru aeronave civile (denumită în continuare „Înțelegerea sectorială privind aeronavele sau „ISA”) prevăzută în anexa III la acord, au fost transpuse și au devenit astfel obligatorii din punct de vedere juridic în Uniune în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[5].

(2) Decizia avută în vedere cu privire la o modificare a ISA vizează excluderea operațiunilor cu o valoare a contractului de export mai mică de 5 milioane USD (operațiunile *de minimis*) care implică aeronave agricole din procesul de clasificare a riscului debitorilor prevăzut în apendicele II secțiunea 1 la ISA. Acest lucru ar trebui să reducă sarcina administrativă pentru participanții la ISA și să simplifice ratingul de risc al debitorilor.

(3) Este oportun să se stabilească poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul procedurii scrise a participanților la ISA, având în vedere că decizia avută în vedere va fi obligatorie pentru Uniune și de natură să influențeze în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, în temeiul articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 1233/2011,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care trebuie adoptată în numele Uniunii este de a susține decizia participanților la ISA cu privire la o modificare a ISA menită să excludă operațiunile *de minimis* care implică

[5] Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE (JO L 326, 8.12.2011, p. 45) [denumit în continuare „Regulamentul (UE) nr. 1233/2011”].

aeronave agricole din procesul de clasificare a riscului debitorilor, în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele